

Altså det, jeg gerne vil spørge hr. Brian Mikkelsen om, er: Kræver det ikke, at man ikke herinde render rundt og foregøgler folk, at verden ser forkert ud ud fra nogle partitaktiske forhold, hvis man skal ud i en værdidiskussion? For det kunne jo godt være, at der i efterlønnen, det kunne jo godt være, at der i folkepensionen, det kunne jo godt være, at der i dagpengene var nogle værdier, der var værd at bevare. Er det ikke farligt at sætte dem over styr af partipolitiske grunde?

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Det er jo svært at vælge, hvem man så skal kommentere nu. Dog vil jeg sige, at vi er mange glade konservative, som smiler og har det dejligt – derhjemme i hvert fald. (*Munterhed*).

Til hr. Søren Søndergaard må jeg sige, at selvfølgelig respekterer vi, at der også skal være et kollektivt ansvar. Lad os tage emner som sundhedspolitikken, uddannelsespolitikken, socialpolitikken. Det er selvfølgelig et kollektivt ansvar at sikre, som statsministeren også nævnte i sin glimrende tale, hvor han citerer fra Grundtvigs – husk ophavsretten – »Langt højere bjerge«, hvor »få har for meget og færre for lidt«. Det er jo såmænd flot nok og godt nok. Men det, det handler om her, er den essentielle debat om, at man ikke skal tage ansvaret væk fra folk. For hvis man tager ansvaret væk fra folk, hvad sker der så? Så er der lige pludselig ingen, der har ansvaret mere, og så skrider fundamentet for velfærdssamfundet.

Så derfor har vi tre nøgleord: omsorg, tryk, ansvar. Ansvaret er det vigtigste. Altså, man tager ansvaret for sine egne handlinger og overlader mere ansvar til den enkelte, så familien også får mere magt, sådan så man hele tiden sørger for at prøve på at skabe sine egne løsninger.

Det fører mig selvfølgelig også over til hr. Jann Sjørnsen. Valgfrihedsdebatten vil vi prøve på at tage ind i et sådant forum her, f.eks. vil vi gerne gøre noget mere for børnefamilierne.

Det er der jo mange der vil. Statsministeren vil. Vi andre vil også godt. Vi vil bl.a. gøre det ved at sikre økonomisk råderum til familierne. Det er derfor, vi bliver ved med f.eks. at tale om skattenedsættelser, selv om folk bliver meget syge af at høre om det. For hvis man f.eks. giver skattenedsættelser til børnefamilierne, så bliver

der mere råderum, så bliver der mere fleksibilitet, og så har man friheden til selv at vælge, hvad man vil prioritere som børnefamilie.

Til hr. Peter Duetoft: Vi har aldrig nogen sinde på noget tidspunkt nævnt noget om, at man eksempelvis kan skære i folkepensionen, og vi kommer ikke kun med dommedagsprofetier, overhovedet ikke. Vi vedkender os et ansvar for det velfærdssamfund, vi lever i, og jeg synes, det er et drønhamrende godt samfund, vi lever i.

Men hvis man skal redde det velfærdssamfund, vi lever i, bliver man nødt til at komme med nogle reformer, og så nytter det ikke noget, at man bare sidder »på sin stille« og håber på, at tingene bare sker rundt omkring os, for det her samfund kan ikke blive ved med at udvikle sig til, at man får større og større skatteprocenter, og at flere og flere bliver afhængige af den offentlige sektor. Vi bliver nødt til at koncentrere os om de kerneydelser, der er. Ellers overlever velfærdssamfundet ikke.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hr. Brian Mikkelsen antyder, at der skulle være nogen, der ville tage ansvaret væk fra folk, f.eks. ved hjælp af den offentlige sektor, men det er jo lige omvendt. I hvert fald ønsker vi fra venstrefløjens side at give mere ansvar til folk.

Men det er jo ikke det, jeg hører fra Det Konservative Folkeparti. Altså fra Det Konservative Folkeparti hører vi privatisering. Det vil sige, at der er nogle, der ejer et sygehus f.eks., og så kan de tjene penge på det, og dem, der så er ansat, skal gøre det, som de, der ejer sygehuset, siger.

Det, vi siger, er noget andet: Det er, man i den offentlige sektor skal give mere indflydelse til de ansatte, at man skal gøre op med lægehierarkiet, hele det hierarki, der eksisterer på sygehusene, at de almindelige sygeplejersker, rengøringsdammer osv. skal inddrages mere i at få sygehusene til at fungere. Det er ikke at tage ansvaret væk fra folk; det er at give folk ansvar, give folk mere ansvar, men et kollektivt ansvar.

Det er lige præcis vores ønske i modsætning til det, der hedder det individuelle ansvar, hvor den eneste løsning, Det Konservative Folkeparti kan anvise, er det ansvar, der består i, at man gerne vil tjene nogle flere penge.